

بررسی آلودگی تیلریا آنولاتا در گاوهای کشتار شده با دو روش مقایسه‌ای واکنش زنجیره‌ای پلیمراز (PCR) و میکروسکوپی

• حمیدرضا عزیزی

استادیار گروه پاتوبیولوژی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهرکرد

• میلاد عادل (نویسنده مسئول)، • فضل الله صالحی و • احمدرضا صغیان

فارغ التحصیلان دکتری حرفه‌ای، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهرکرد

تاریخ دریافت: دیماه ۱۳۹۰ تاریخ پذیرش: خردادماه ۱۳۹۱

miladadel85@yahoo.com

چکیده

به منظور مقایسه واکنش PCR در تشخیص گاوهای بومی حامل تیلریا آنولاتا نسبت به روش تهیه اسمیر (گسترش نازک خون محیطی)، از اوایل اسفند ماه ۱۳۸۸ تا اواخر اردیبهشت ماه ۱۳۸۹ از ۱۴۰ راس گاو بومی بالای یک سال ارجاع داده شده به کشتارگاه، به صورت تصادفی نمونه گرفته شد. برای این منظور از ورید گوشه هر گاو، گسترش خونی تهیه و با الکل متانول فیکس شد تا برای رنگ آمیزی به روش گیمسا و جستجوی انگل با کمک عدسی ۱۰۰ میکروسکوپ نوری و روغن امرسیون، مورد استفاده قرار گیرد. همچنین برای انجام آزمایش PCR، از ورید و داج نیز ۹ سی سی خون در لوله‌های اتوکلاو شده‌ای که حاوی ۱ سی سی بافر سیترات ۳/۲ درصد بود، جمع آوری و به آزمایشگاه بیوتکنولوژی دانشگاه شهرکرد منتقل گردید. از ۱۴۰ نمونه مورد بررسی توسط روش PCR، ۵۶ نمونه مثبت (۴۰٪) و ۸۴ نمونه منفی (۶۰٪) بودند ولی در بررسی ۱۴۰ نمونه اسمیر تهیه شده، ۱۲ مورد (۸/۵۷٪) حاوی اشکال بیروپلاسمائی تیلریا آنولاتا و ۱۲۸ نمونه (۹۱/۴۳٪) عاری از اشکال بیروپلاسمائی انگل گزارش شدند. مقایسه بین دو روش PCR و تهیه اسمیر در تشخیص گاوهای حامل تیلریا آنولاتا، حاکی از اختلاف معنی دار بین این دو روش می‌باشد ($P \leq 0/005$). با توجه به نتایج بدست آمده در این بررسی، حساسیت تکنیک PCR در تشخیص حاملین تیلریا آنولاتا نسبت به روش میکروسکوپی بسیار بالاست. با توجه به شیوع بالای آلودگی نیاز به مطالعات اپیدمیولوژی و اقدامات کنترلی را آشکار می‌کند.

کلمات کلیدی: تیلریا آنولاتا، گسترش خونی، PCR

● Veterinary Journal (Pajouhesh & Sazandegi) No 103 pp: 65-69

Investigation of *Theileria annulata* infection in slaughtered of native cows by two methods of Polymerase Chain Reaction (PCR) and Microscopic examination

By: Azizi, H.R.; Associate Professor of Veterinary Faculty of Shahrekord University, Aadel, M. (Corresponding Author); Graduated of Veterinary Faculty of Shahrekord University. Salehi F.A, Saftian A.R. Graduated of Veterinary Faculty of Shahrekord University.

Email: Miladadel85@yahoo.com

Received: December 2011 Accepted: May 2012

In order to compare PCR technique with smear method to find out *Theileria annulata* in the cows carrier, cattle over one year was referred to the slaughter, samples were taken randomly since February 88 till May 89. We took blood from ear vein, then fixed with methanol & colored with gimsa at least we searched for parasiters under objective lenses (100x). Also for PCR, we took 9ml blood from jugular vein of each cows & added 1ml citrate buffer 3.2%, then sensed to biochemistry laboratory of Shahrekord University. From 140 samples by PCR technique: 56 samples (40%) were positive & 84 samples (60%) were negative. From 140 samples by smear method 12 samples (8.75%) were positive & 128 samples (91.43%) were negative. Comparison between PCR and detection of Asmer preparation method to detection of *Theileria* carrier cow, showed significant differences between two methods ($P < 0.005$). According to the results obtained in this study, we understand that the sensitivity of PCR technique to diagnosis *Theileria annulata* carrier svery high compared to smears. It is suggested that the epidemiological studies, and control measure be used.

Keywords: *Theileria annulata*, Smear, PCR.

خونی است (Kirvar, 2000). با توجه به اهمیت تیلریوز و ضررهای اقتصادی ناشی از آن و همچنین نقش اساسی حاملین در ماندگاری و بقاء انگل، لذا ما بر آن شدیم تا با مقایسه دو روش PCR و اسمیر در تشخیص حاملین انگل، گامی هر چند کوچک برای رسیدن به این هدف برداریم.

مواد و روش کار

این تحقیق جهت مقایسه دو روش PCR و تهیه گسترش از خون محیطی، بر روی 140 نمونه تصادفی از گاوهای بومی بالای یک سال کشتار شده در کشتارگاه صنعتی نجف آباد و حومه در طی اسفند 87 و بهار 88 انجام گرفت. در کشتارگاه پس از ثبت شماره گاو، از وریدهای سطحی گوشه هر گاو گسترش تهیه و بعد از خشک شدن، توسط الکل متانول فیکس شد و برای رنگ آمیزی و جستجوی انگل، به آزمایشگاه انگل شناسی دانشکده دامپزشکی منتقل گردید. با استفاده از رنگ گیمسا به مدت 40 دقیقه رنگ آمیزی شد، در ادامه با استفاده از لنز 100 میکروسکوپ نوری و روغن امرسیون از نظر وجود اشکال پیروپلاسمائی تیلریا آنولاتا مورد جستجو قرار گرفتند 140 نمونه خون، از سیاهرگ و داج 9 سی سی خون در لوله‌های آزمایش اتو کلاو شده‌ای که حاوی 1 سی سی بافر سیترات 3/2 درصد (به عنوان ضد انعقاد) بود، گرفته شد تا برای آماده سازی نمونه‌ها و جداسازی DNA جهت انجام آزمایش PCR به آزمایشگاه بیوتکنولوژی منتقل گردد. نمونه‌ها DNA بوسیله فنل کلروفوم استخراج و در 20- درجه سانتی گراد فریز شدند، تا برای تکثیر DNA و مشاهده قطعه مورد نظر بر روی ژل آماده کار باشند. نمونه‌ها DNA استخراج شده، بر اساس روش (D'oliveira, 1995) انجام گرفت. برنامه حرارتی دستگاه ترموسایکلر در 30- سیکل حرارتی به شرح زیر است (D'oliveira, 1995): مرحله واسرشت دو رشته DNA در دمای 94 درجه سانتیگراد به مدت 1 دقیقه، مرحله اتصال پرایمر به DNA الگو در دمای 56 درجه سانتیگراد به مدت 1 دقیقه، مرحله گسترش دو رشته

مقدمه

تیلریوز به عنوان یکی از بیماریهای کشنده دام مطرح می‌باشد و طبق اظهار نظر برخی از محققین سالانه بیش از پانصد هزار راس گاو در آفریقا در اثر این بیماری از بین می‌روند (Robinson, 1982). در نواحی خاورمیانه و شبه قاره هند و جنوب شوروی سابق و شمال آفریقا تیلریا آنولاتا 1 عامل بیماری می‌باشد. گاوهای اروپایی نسبت به تیلریوز کاملاً حساس اند و مرگ و میر آنها در صورت عدم درمان اختصاصی با بوپارواگون به 40 تا 60 درصد می‌رسد (Hashemi-Fesharaki, 1991). بی اشتها، لاغری، کاهش تولید شیر، تب شدید، افزایش ضربان قلب، بزرگ شدن گره‌های لنفاوی (گاهی تا چهار برابر حد طبیعی)، بیبوست یا اسهال، کم رنگی مخاطات که به سوی زردی می‌رود، که از ویژگی‌های تیلریوز ناشی از گونه آنولاتا می‌باشند (Robinson, 1982). تک یاخته تیلریا توسط کنه‌های ایکسودیده منتقل شده و در فصول گرم که فصل فعالیت کنه‌ها است شیوع بیشتری دارد.

گاوهای بهبود یافته از بیماری به مدت طولانی می‌توانند حامل بیماری باشند که در طی این مدت تعداد اندکی از اریتروسیت‌های آلوده به اشکال پیروپلاسمائی انگل را دارا می‌باشند. این چنین حامل‌هائی در آلودگی از طریق کنه‌های هیالوما سهم مهمی دارند. به این دلیل است که تشخیص اشکال پیروپلاسمائی تیلریا آنولاتا در حیوانات حامل از نظر اپیدمیولوژی از اهمیت زیادی برخوردار است. پیدا کردن اشکال پیروپلاسمائی انگل در گسترش‌های خونی گاوهای حامل کاری مشکل است (D'oliveira, 1995). البته استفاده از روش PCR تشخیص حضور تک یاخته تیلریا آنولاتا، را در پارزیمی‌پاین را امکان پذیر می‌نماید (Almeria, 2001, D'oliveira, 1995). Kirvar و همکاران (2000) حساسیت PCR را تا یک انگل در میلی لیتر خون بدست آوردند و اعلام کردند که حساسیت روش PCR صد برابر بیشتر از جستجوی انگل در دوپست میدان میکروسکوپی در یک گسترش

نتایج

۱۴۰ اسلاید رنگ آمیزی شده توسط گیمسا، از نظر وجود اشکال پیروپلاسمائی انگل مورد جستجو قرار گرفتند. در این بررسی اشکال پیروپلاسمائی انگل در ۱۲ نمونه از ۱۴۰ نمونه مورد آزمایش، مشاهده شد (شکل (۱)، جدول (۱)).

در قرائت نتایج بدست آمده مشخص گردید که ۵۶ مورد از ۱۴۰ نمونه خون مورد آزمایش، دارای قطعه مورد نظر با اندازه ۷۲۱bp بودند (جدول (۱)). مقایسه آماری دو روش PCR و تهیه گسترش خونی در تشخیص حاملین تیلریا آنولاتا با کمک آزمون آماری مک نامر حاکی از معنی دار بودن اختلاف این دو روش در تشخیص حاملین می باشد ($P \leq 0.05$). تعداد نمونه‌های مثبت به دست آمده از هر دو روش در جدول (۲) آمده است. در بررسی عکس‌های گرفته شده از ژل الکتروفورز قطعات DNA تکثیر یافته‌ای که بین محدوده ۷۰۰bp و ۸۰۰bp از سایز مارکر قرار گرفته بودند به عنوان موارد مثبت و قطعات تکثیر یافته تصادفی که خارج از این محدوده وزنی بودند به عنوان موارد منفی ثبت شدند (شکل (۲)).

DNA در دمای ۷۲ درجه سانتیگراد به مدت ۱ دقیقه، مرحله گسترش نهائی در دمای ۷۲ درجه سانتیگراد به مدت ۱۰ دقیقه.

این تحقیق برای تکثیر ژنوم تیلریا آنولاتا از پرایمرهای N516 و N517 که توسط شرکت Meta Bion آلمان تهیه شده بود استفاده گردید. این پرایمرها از یک ژن بزرگ ۳۰KD که آنتی ژن سطحی مروزوئیت تیلریا آنولاتا را کد می کند استخراج شده است. پرایمر N516 به عنوان پرایمر پیش برنده، دارای طول ۱۷ جفت باز (GTAACCTTTAAAAACGT) از توالی نوکلئوتیدی ۵' به ۳' و پرایمر N517 (GTTACGAACATGGGTTT) از توالی نوکلئوتیدی ۵' به ۳' به عنوان پرایمر برگشتی دارای طول ۱۷ جفت باز در آزمایش‌های تکثیر مورد استفاده قرار گرفتند (D'oliveira, 1995).

مواد مورد نیاز جهت واکنش زنجیره‌ای پلیمرز (D'oliveira, 1995) شامل موارد زیر است:

Taq buffer با غلظت X10 با غلظت نهایی X1 به میزان ۵ μl برای هر نمونه، dNTPs با غلظت ۱۰ mM با غلظت نهایی ۲۵۰ μl به میزان ۱/۲۵ μl برای هر نمونه، MgCl2 با غلظت mM25 با غلظت نهایی ۱/Mm5 به میزان

جدول (۱): مقایسه دو روش گسترش خونی و PCR در شناسائی موارد حامل تیلریا آنولاتا در ۱۴۰ نمونه خون تهیه شده از گاوهای کشتاری

PCR		گسترش خونی		تشخیص
تعداد نمونه مثبت	درصد	تعداد نمونه مثبت	درصد	درصد - تعداد
۵۶	۴۰	۱۲	۸/۵۷	مثبت
۸۴	۶۰	۱۲۸	۹۱/۴۳	منفی
۱۴۰	۱۰۰	۱۴۰	۱۰۰	جمع

بحث

در این بررسی در گسترش خونی ۵/۸٪ گاوهای بومی واجد اشکال پیروپلاسمایی بود در حالیکه ۴۰٪ موارد در آزمایش PCR واکنش مثبت نشان دادند. در جهان مطالعات وسیعی در مورد تشخیص موارد حامل تیلریا آنولاتا به روش‌های تهیه اسمیر، IFA و PCR انجام شده است ولی هیچ کدام حساسیت بالاتر از روش PCR را نداشته اند. یافته‌های این پژوهش نیز با یافته‌های سایر محققین در رجحان روش PCR نسبت به روش اسمیر در تشخیص گاوهای حامل این تک یاخته تطابق دارد. D'oliveira و همکاران (۱۹۹۵) روی چهار سویه تیلریا آنولاتا که از ترکیه، اسپانیا، پرتغال و موریتانیا جمع‌آوری شده بودند مطالعه کردند. آنان پس از آلوده سازی ۹۲ گوساله که تقریباً یک سال سن داشتند به مقایسه روش‌های تهیه اسمیر، IFA و PCR در تشخیص موارد حامل پرداختند. از ۹۲ گوساله مورد مطالعه ۲۲ درصد با روش گیمسا و ۴۰ درصد با روش IFA مثبت شناخته شدند در حالی که آزمون PCR آن‌ها ۷۰ درصد را مثبت نشان می‌داد. Kirvar و همکاران (۲۰۰۰) با استفاده از یک ژن بزرگ کدکننده آنتی ژن سطحی مروزوئیت حساسیت روش PCR را تا یک انگل در سی سی خون

۳ μl برای هر نمونه، Primer Mix با غلظت ۴ μM با غلظت نهایی ۱/μ M6 برای هر نمونه، Taq DNA Polymerase با غلظت ۱۵/۵ u با غلظت نهایی ۲/۲۵ به میزان ۵/۵ μl برای هر نمونه، DNA با غلظت ۲۰ ng با غلظت نهایی ۱۰۰ ng به میزان ۵ μl برای هر نمونه، ddH2O به میزان ۱۵/۲۵ μl برای هر نمونه، حجم نهائی مواد مورد نیاز ۵۰ μl می‌باشد.

جهت تفکیک فراورده‌های حاصل از تکثیر PCR، از ژل آگارز ۱،۲ درصد در بافر TBE (۰،۵X) استفاده شد و DNA Ladder (۱۰۰bp) به عنوان مارکر استاندارد مورد استفاده قرار گرفت. ۳/۷۵ میکرولیتر اتیدیوم بروماید را بعد از ذوب کامل ژل و خنک شدن به آن اضافه می‌کنیم. در پایان از ژل الکتروفورز در زیر نور UV، توسط دستگاه UVI tec مدل BTS-MS.20 عکس برداری شد و نتیجه آزمایش قرائت گردید.

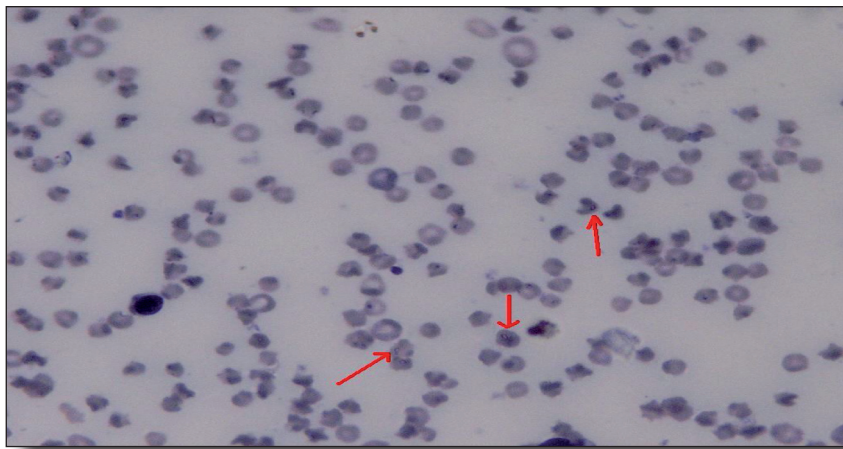
وجود قطعه DNA ۷۲۱ bp، در الکتروفورز نشان دهنده نمونه DNA آلوده به انگل بود، حدود ۰/۰۰۳۸ درصد پارازیت‌میا که برابر با ۱۹ انگل در هر سی سی سبی تشخیص داده شد. نتایج به دست آمده از هر دو روش به صورت توصیفی گزارش گردیده و با تست آماری مک نما با یکدیگر مقایسه می‌گردند.

Dumanli و همکاران (۲۰۰۵) بعد از اخذ ۱۵۶۱ نمونه خون از گاوهای نژادهای مختلف ۱۱ شهر مناطق شرقی ترکیه به مقایسه ۳ روش مختلف تشخیص آلودگی به تیلریا آنولاتا که شامل روشهای تهیه اسمیر، IFA و PCR بود پرداختند. بطوریکه از ۱۵۶۱ نمونه در روش PCR تعداد ۵۹۰، در IFA تعداد ۵۲۶ و در تهیه اسمیر تعداد ۲۹۳ نمونه مثبت بودند. نتایج آن‌ها نشان دهنده معنی دار بودن تفاوت بین روش‌های تشخیصی بود و حساسیت بالای PCR را نسبت به روش مشاهده مستقیم نشان می‌داد. Martin Sanches و همکاران (۱۹۹۹) با اخذ ۲۱۴ نمونه خون از گاوان مناطق مختلف اسپانیا به مقایسه سه روش تشخیصی تهیه اسمیر، IFA و PCR در تشخیص تک یاخته تیلریا آنولاتا پرداختند. نتایج بدست آمده حاکی از این بود که حساسیت روش تشخیصی PCR (۷۸/۴ درصد) نسبت به IFA (۶۹/۸۶ درصد) و تهیه اسمیر (۲۶/۶۲ درصد) بسیار بالاتر است. Almeria و همکاران (۲۰۰۱) به مطالعه‌ای اپیدمیولوژیک به منظور تعیین میزان آلودگی گاوان بومی منطقه مینویکا به روش PCR و گسترش خون محیطی پرداختند. ۹۴ درصد گاوان مورد مطالعه به گونه‌های مختلف تیلریا آلوده بودند که از این آمار ۴۸/۳ درصد آن‌ها به تیلریا آنولاتا آلوده بودند. آن‌ها نتیجه گرفتند که استفاده از روش PCR در تعیین میزان آلودگی به

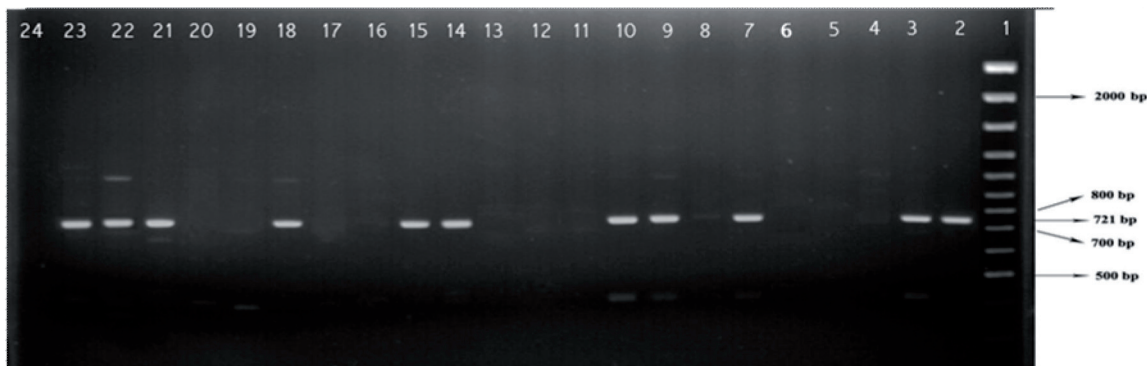
جدول (۲): تعداد نمونه‌های مثبت به دست آمده از دو روش گسترش خونی و PCR

تعداد کل	درصد	تعداد مثبت	
۱۲۰	۸/۵۷	۱۲	گسترش خونی
۱۲۰	۴۰	۵۶	PCR
۲۴۰	۲۸	۶۸	جمع

بدست آوردند. آنان اعلام کردند که حساسیت روش PCR صد برابر بیشتر از جستجوی انگل در دویست میدان میکروسکوپی به روش تهیه اسمیر است. Roy و همکاران (۲۰۰۰) با اخذ ۵۰ نمونه خون از گاوان بومی، به بررسی آنان از نظر وجود تک یاخته تیلریا آنولاتا توسط دو روش PCR توسط یک ساب یونیت کوچک RNA ریبوزومال و مشاهده میکروسکوپی گسترش خونی پرداختند. نتیجه آنکه تعداد ۴۲ نمونه از ۵۰ نمونه مورد آزمایش PCR، مثبت بودند و در روش مشاهده مستقیم ۸ نمونه مثبت اعلام شد. نتایج آن‌ها برتری واکنش PCR نسبت به اسمیر را نشان داد.

شکل (۱): اشکال پیروپلاسماتی تیلریا آنولاتا در اسمیر تهیه شده و رنگ آمیزی شده توسط گیمسا

شکل (۲): وجود قطعه DNA ۷۲۱ bp در الکتروفورز نشان دهنده آلودگی به تیلریا انیولاتا می‌باشد.

باند شماره ۱ شناساگر، باندهای ۲، ۳، ۷، ۹، ۱۰، ۱۴، ۱۵، ۱۸، ۲۱، ۲۲ و ۲۳ مثبت‌اند و باندهای ۴، ۵، ۶، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۶، ۱۷، ۱۹، ۲۰ و ۲۴ منفی‌اند.

- S., Karahan, M. and Altay, K. (2005). Prevalence and distribution of tropical theileriosis in eastern Turkey, *Vet, Parasitol*, Vol , 127 No,1. pp: 9-15.
- [4] Hashemi, F. R. (1991). Chemotherapeutic value of paravaquone and buparvaquone against *Theileria annulata* infection of cattle, *Res, Vet, Sci*, Vol ,50. pp:204-207.
- [5] Kirvar, E., Ilhan, T., Katzer, F., Hooshmand, R. P., Zweygarth, E., Gerstenberg, C., Phipps, P. and Brown, C. G. (2000). Detection of *Theileria annulata* in cattle and vector ticks by PCR, *Parasitol*, Vol , 120 No,3. pp:245-54.
- [6] Martin, S. J., Viseras, J., Adroher, F.J. and Garcia, F., P. (1999). Nested polymerase chain reaction for detection of *Theileri annulata* and comparison with conventional diagnostic techniques: its use in epidemiology studies, *Parasitol, Res, Vol* , 85, No,3. pp:243-245.
- [7] Robinson, P. M. (1982). *Theileria annulata* and its transmission: a review", *Trop, Anim, Health, Prod*, Vol , 14. pp:3-12.
- [8] Roy, K.C., Ray, D., Bansal, G.C. and Singh, R.K. (2000). Detection of *Theileria annulata* carrier cattle by PCR, *Indian, J, Exp, Biol*, Vol , 38 No, 3). pp: 283-284.

گونه‌های مختلف تیلریا در مقایسه با روش تهیه اسمیر بسیار دقیق تر و مؤثرتر است. وجود حاملین بدون علامت بالینی در یک ناحیه و تشخیص آنها می‌تواند در برآورد میزان شیوع و وضعیت ایمنی دامها بسیار مؤثر می‌باشد. در این پژوهش از ۱۴۰ نمونه اخذ شده از گاوهای بومی یک سال به بالا، تعداد ۵۶ نمونه حامل تیلریا آنولاتا بودند که حاکی از شیوع بالای این بیماری می‌باشد.

منابع مورد استفاده

- [1] Almeria, S., Gutierrez, J. F., Estrada, P. A., Ortuno, A., Ferrer, D. and Castella, J. (2001). Bovine piroplasms in minorca (balearic islands, spain): A comparison of PCR-based and light microscopy detection, *Vet, Parasitol*, Vol , 20, No, 3 pp:249-259.
- [2] D'oliveira, M., Vander, w. M., Miguel, A., Habela, M., Jacquiet, P. and Jongejan, F. (1995). Detection of *Theileria annulata* in blood samples of carrier Cattle by PCR, *J, Clin, Microbiol*, Vol , 33 No,10. pp: 2665-2669.
- [3] Dumanli, N., Aktas, M., Cetinkaya, B., Cakmak, A., Koroglu, E., Saki, C. E., Erdogmus, Z., Nalbantoglu, S., Ongor, H., Simsek,

